

έβδομάδα και οι έξι : 'Ιππότης του Βυζαντίου [EE], 'Ασμα του 'Ορφείου [EE], 'Ανθοῖσα Νεότης [E], 'Αγγελος της 'Ελπίδος [EEE], 'Ωχρόν 'Αμάραντον [EE], 'Χίμαιρα [E], 'Απόγονος του Πύρρου [EEE], 'Αποικος Κερκυραῖος [EE], 'Μελαγχολικός 'Ερημίτης [EEE], 'Υπερ Παριδός [EE], 'Ρόδον της 'Ανατολής [E], 'Δοξέ της Καρύστου [EE] και 'Πρίγκιψ Τζάλμας [E].

'Εγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετά χαρᾶς εἰς τὴν 'Αλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους : 'Αστέρα της Κρήτης (I. K. M. αὐτὸ ἦτο ἐλεύθερον εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) 'Ασὸν τοῦ Διός (M. Γ. Γ. ὁδὸν τοῦ συνδρομητοῦ εὐρίσκει εἰς τὸ Γον φυλλάδιον) 'Νηρηίδα τῶν 'Αργαφῶν (A. Π. K. αὐτὸ μάλιστα) 'Αοιδὸν της Φλωρεντίας (A. I. A. αὐτὸ ἦτο ἐλεύθερον ἀφοῦ λέγῃς ὅτι δὲν εἶσαι συνειδημένος, πρέπει νὰ μου γράψῃς, συχνά, διὰ νὰ συνειδηθῇς ἄλλοι, εἰς κατωτέρως τάξεις ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σου, γράφοντες ὠραιοτάτας ἐπιστολάς) καὶ 'Αφραν (Δ. Γ. K. ὑποθέτω ὅτι αὐτὸ θὰ προτιμᾷς, ἀφοῦ τὸ ἔγραψες πρῶτον [E] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν μου φαίνεται ὅμως ὅτι ἀπὸ τὰ δὴνμάτῃ σου δὲν πρέπει νὰ εἶσαι δυσχερῆστημένη τὸ χαϊδευτικόν σου μάλιστα — τὸ ὅποιον πρέπει νὰ διατηρήσῃς. — εἶνε ποιητικώτατον.)

'Αλλαγὴ ψευδωνύμων: Μουλοπανιέρα [EE] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν καὶ θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὸ ξεσπάθωμα) καὶ 'Πρωτομαγιά (III. ἐλπίζω ὅτι αὐτὸ θὰ διατηρηθῇ μυστικόν...)

Ὁ φίλος μου 'Αντώνιος M. T. τοῦ ὁποίου πολὺ μοῦ ἤρεσεν ἡ ἐπιστολή, παρακαλεῖται νὰ ἐκλέξῃ ἄλλο ψευδώνυμον, διότι αὐτὸ ποῦ προτιμᾷ δὲν εἶνε ἐλεύθερον. — 'Ἐπίσης ὁ φίλος μου Νικόλαος Γ. X. δικαιούται νὰ λάβῃ ψευδώνυμον, καὶ ἄς μου στείλῃ μερικὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρσεσκίας του, πρὸς ἐκλογὴν. — 'Ὅσον διὰ τὸν, νέον μου φίλον A. A. περὶ τοῦ ὁποίου μοὶ γράφει ἡ 'Ὠχρὰ 'Ακτίς [EE] διὰ τὴν ὠραίαν τῆς ἐπιστολήν, αὐτὸς πρέπει νὰ στείλῃ 1 δραχμὴν ὡς δικαίωμα ψευδωνύμου, καὶ κατὰ τὸν Κανονισμόν, νὰ μοὶ γράψῃ ἰδιογεῖρας τὰ ψευδώνυμα, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐπιθυμῇ νὰ τῷ ἐκλέξῃ.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν ὁ Γόρδιος μετὸν Νυκτοκόρα, Νουσταλοῦσαν Λεσβίαν καὶ Μεγάλην 'Ελλάδα — τὸ 'Αρχιζέλιον τοῦ Παρθενάγειον μετὸν Νηρηίδα τοῦ Πηγεῖο, Τρελλὴν Ψυχὴν, Ζιζάνιον τοῦ Γυμνασίου, Διηγήσον της Νεολαίας καὶ Πυραμίδα της Αἰγύπτου — τὸ 'Υπερ Παριδός μετὸν Κυματίζουσαν Σημάιν — τὸ Κῆμα της Μεσογείου μετὸν Δικέφαλον 'Ασόν — ὁ Αἴλιος 'Αριστέλης μετὸν 'Αρτανίαν καὶ Κόκκινον Κόινον — ὁ 'Ὠκύππος 'Αχιλλεύς μετὸν Φίλημα Σκιάς, Ζαπίδα καὶ Λατάναν — ἡ Κολυμβήτρα τοῦ Μῆξ μετὸν 'Ανθοῦσαν Νεότητα, 'Υπερῆφρον Νέον, Σεντικευμένον Νατίτην, Κινέζικην Κοιτοῖαν καὶ Ἐνᾶνδρον 'Ἠλειον — ὁ Χρυσοῖς 'Αστὴρ μετὸν Ἄφραν της 'Ελευθερίας, Μυστηριώδη Φύαν, Νεφελώδη Ψυχὴν, Συριανὴν Σανθούλαν καὶ 'Αργυρὰν Πανοδέλλον — ἡ 'Εσθρὴν 'Εστέραν μετὸν Νεανικὴν 'Αγαλλίαν, Σερενάταν τοῦ Σοῦμπερ, Κινέζικην Κοιτοῖαν, Τιάναν της Διαπλάσεως καὶ Χιονισμένην Κούκλαν — ἡ 'Ὠχρὰ 'Ακτίς μετὸν Μανταρινωφόρον, 'Ανδρείαν Σουλιώτισσαν, 'Ἡρώδα τοῦ Σουλίου, Νύμφην τῶν Τεμπῶν καὶ Μικρὴν Βολιωτοπούλαν — τὸ 'Ωχρόν 'Αμάραντον μετὸν 'Ἰδαῖον Δόκτυλον, Κῆμα της Μεσογείου, 'Ατικὸν 'Ἡλιον, Ἄφραν της Ραψάνης καὶ Βασιλοῦσαν τῶν Μυνηρῶν — ἡ Θαλασσοταραχὴ μετὸν Ἄφραν της Νυκτὸς καὶ 'Αγνήν Ψυχὴν — 'Αντίβας ὁ Καρχηδόνιος μετὸν 'Ονειρον Θερινῆς Νυκτὸς,

Κόρην τοῦ Αἰθέρος, Ναβουχοδονόσορα καὶ Λωριδα Παρθένον — τὸ Φίλημα Σκιάς μετὸν Αἰμασαγγὴ Χρωστήρα, Ζαπίδα, Μεριστοφελή, Γάτον της 'Ανατολής καὶ Ζώλιγγον — ἡ Ρομαντικὴ 'Ακτὴ μετὸν Πρίγκιπα Τζάλμαν, Δουκίσσαν τῶν Σαλώνων, Φίλημα τοῦ Κῆματος καὶ 'Ονειρον 'εἰς τὸ Κῆμα — ἡ 'Ορειχάλκινη Κόρη μετὸν Δουλοῖδι της Καρδίας, Κίτρινη Μάσκαν, 'Ανθοδέσμη Μαργαριτῶν καὶ Θαλάσσιον 'Αφρόν — ἡ Ψυχὴ της Δέσπον μετὸν 'Ὀνειροπόλον Ψυχὴν — ὁ Δοξέ της Καρύστου μετὸν Δουκίσσαν τῶν Σαλώνων, Κωπηλάτιδα Κύνθον, 'Αμαρυνίδα καὶ 'Αφρόν της Θαλάσσης — ὁ Μελαγχολικός 'Ερημίτης μετὸν 'Ανέλιον Χαράν, Λευκὴν Νύκτα, Κόρην τοῦ Αἰθέρος καὶ Δαλαργιάν — ὁ Τόρνος μετὸν Βουλγαροκίττον, Διακριθεῖσαν 'Αρσακίδα, Μὴ με Αἰσχρομίαι καὶ 'Αήτηρον Σοῦλι.

'Η διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Προμηθεά Δεσμώτην (ἔλαβα εὐχαριστῶ) Νίκον K. (εἰς τὴν ἐρώτησίν σου περὶ Διαγωνισμοῦ Καλλιγραφίας καὶ Ζωγραφικῆς, ἀπαντῶ καὶ) Ψυχὴν της Δέσπης [EE] διὰ τοὺς στίχους καὶ ὁ 'Ανάνιας ἐγέλασε πολὺ νὰ μου φιλῆσῃ τὸν Παναγιωτάκην) Θαλασσοταραχὴν (δὲν ἔλαβα ἀκόμη ἀπὸ τὴν Νέαν 'Υόρκην τίποτε) 'Ανίβαν τὸν Καρχηδόνιον (ἔστειλα) 'Ενδοξον Μεσολόγγιον (ἔχει καλῶς) Ρομαντικὴν 'Ακτὴν (τὰ ἔδωκα τοῦ Ἑσπαθώματος σημειώνοντάς κατά τὴν δημοσίευσίν των 'Αποτελεσμάτων) Αἴλιον 'Αριστέλην (λοιπὸν ἐλπίζω!) 'Ορειχάλκινη Κόρη (ἔστειλα ἐπιθυμῶ νὰ τηρήσῃς τὴν ὑπόσχασίν σου, ἄλλως τε αἱ στιγμαὶ ποῦ θὰ ἀνυσιάζῃς, κέρδος σου θὰ εἶνε) Μιμίζαν [EE] τὸμὸν 'ἔστειλα φίλησέ μου τὸ Πόρτ - 'Αρθούρ) Φρα-Διάβολον (ἡ φωτογραφία σου ἐλήφθη διὰ τὸ ἄλλο εἶμαθαι σύμφωνον ἢ μουσικὴ διεκτιμᾷ) Χρυσοῖν Κάλικα [E] ἔλα λοιπὸν νὰ ἰδῇς σὲ περιμένω!) 'Ερημὴν 'Αργεῖφόντην (εὐχαριστῶ πολὺ βεβαίως καὶ τὰ προηγουμένα φύλλα θὰ συμπεριληφθῶν εἰς τὸ ξεσπάθωμα) ὅσα φυλλάδια τοῦ ἔτους πωλήσῃ κανεῖς, συμπεριλαμβάνονται ἐπομένως καὶ τὰ προηγουμένα) 'Αλκωνίδα (ἔστειλα) χαιρῶ ποῦ σου ἀρέσουν τόσο τὰ ἔφετεινά) Βουζώμενον Δέοντα (εὐχαριστῶ πολὺ) ὁ x. Φαίδων σὲ χαίρετᾶ) 'Ονειρον Θερινῆς Νυκτὸς (βεβαίως εἰμπορεῖς νὰ σημειώσῃς ἕλας τὰς λύσεις που εὐρίσκεις, εἰς τὰς 'Ασκήσεις που ἐπιδέχονται πολλὰς) 'Ελληνικὴν Νησον (ἔστειλα) Πότυλον (ὁ x. Π. σου ἀπήντησεν ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ πολὺ) Μαγαμίον Μενεξέν, Δημ. M. K. (Σῆμα ἔστειλα τὴν 17 Φεβρουαρίου, μόλις μοῦ τὰ ἔφερον ὁ χρυσοχόος) Δαλαργιάν (εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις) Παιδί της Καρδίας (ἔστειλα) Πεπὸν της Μπακίρας (καλὰ τὰς εἶχες γράψῃ τὰς λύσεις καὶ οὕτω νὰ ἐξακολουθήσῃς) X. Ζεβρόν [EE] καὶ ἐγὼ γνωρίζω ὅτι τὰ 'Ὀλίγ' ἀπ' ὅλα ἀρέσουν πολὺ, καὶ δι' αὐτὸ τὰ δημοσιεύω) Βάτραχον (εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις) ἔστειλα) Φίλην τῶν Ζώων (ἔστειλα) χαιρῶ ποῦ σου ἀρέσουν τόσο αἱ ἱστορίαι μου) Σερενάταν τοῦ Σοῦμπερ (τὰ ἔλαβα καὶ ἠσύχασε: οὐτε τὰ τετράδια χάνονται, οὐτε εἰς τὸ Ταχυδρ. ἀφαιροῦν τὰ δεκάλεπτα: ὡστε ἔξακολοθῆσε νὰ τὰ στέλλῃς ὅπως τὰ ἔστειλες) 'Εσθρὴν 'Εστέραν (τὰ ἔστειλα διὰ εὐχαριστῶ θερμῶς) Καρδιογνώστην [E] πρέπει νὰ στείλῃς πρῶτα ἀκριβὴ σημεῖωσιν τοῦ ὄνοματεπωνύμου καὶ τῆς διευσθεως τῆς πρὸς σύστασιν ἀπόρου) 'Ἡρωικὸν 'Αρχαδί (τακτικώτατα) εὐχαριστῶ διὰ τὸ ὠραῖον δελτάριον) 'Ἰδαῖον Δόκτυλον, Παιδί τοῦ Ψηλορείτου (δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι οἱ νέοι μας φίλοι εἶνε λαμπρὰ παιδιὰ, ἀφοῦ τοὺς ἐνέγραψες σὺ καὶ εἶνε φίλοι σου) Χαράν τῶν Γονέων καὶ. κτλ.

καὶ ὅσα ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Μαγίου, ἠτανεῖται εἰς τὰ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 22 'Απριλίου
(Ὁ χρόνος τῶν λύσεων, ἐπὶ τὸν ὁποῖον δύνανται γράψαι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνισόμενοι, πολεῖται ἐπὶ τῷ ἴσχυρῳ μας εἰς φακέλλους, ἐν ἑκάστῳ περιεχί 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

179. Δεξιγράφος.
Τὸ πρῶτόν μου εὐρίσκεται εἰς τὴν Ζωλο- [γίαν,
Τὸ δευτέρον μου ἀπαντᾷ εἰς κάποιαν 'Εκστρα- [τείαν,
'Ἐάν, ὡ λῦτ' αὐτὰ τὰ δύο μετὰ προσοχὴν συν- [δέσῃς,
'Ἐνα Σπαρτιάτην ἦρωα εὐδὺς ἠεποτελέσῃς. 'Εστὴν ἰπὸ τοῦ 'Ευφροῦ Πρωσοπίου.
180. Στοιχειώγραφος.
M' ἕνα γράμμα τ' ἀπαφῆτου Μηρυκαστίνου ἠνώθη Καὶ μὴ νῆσος τοῦ Αἰγαίου Παρευθὺς ἐφανερῶθη.
'Εστὴν ἰπὸ τῆς Ροδοχρόου Βολέτας.
181. Ἄνεγμνα.
Τί ἔπαθα, ἀλλοίμονον, τὸ δῦμοιρον πτηνόν! Μοῦ ἔβαλαν στὸ πόδι μου ἀντὶ τοῦ 'Ἄλφα, O. M' ἀνέβασαν τὸν τόνον μου, καὶ ἔγινα ποτόν! Τώρα μοῦ κόβουν τὸ λαμῶ... τί ἄσχημα [φωνάζω!
Γελᾷς γι' αὐτὰ, ὦ λῦτά μου; ἀλλὰ ἐγὼ στε- [νάζω!

182. Πυραμίς.
+ Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν θεάν.
* + * = Ἐπίρρημα τόπου.
* * + * * = Μέρος τοῦ πλοίου.
* * * + * * * = Ἐντομον.
* * * * + * * * * = Διευθύνει σχολεῖον.
'Εστὴν ἰπὸ τοῦ 'Υψηλίου 'Αετοῦ.
183. Ἄσπτηρ.
A A A N' ἀντικατασταθῶν οἱ ἀ-
* * * * * στερῖσκοι διὰ γραμμάτων
* * * * * οὕτως ὡστε νὰ ἀναγινωσκται:
A * * * * A καθέτως πολὴν ἑλληνικὴν καὶ
* * * * * ὀριζόντιως χώρα τῆς Τουρ-
* * * * * κίας, διαγωνίως δὲ διάσημος
A A A γυνὴ τῆς ἀρχαιότητος καὶ
χώρα τῆς Ἑλλάδος.
'Εστὴν ἰπὸ τοῦ Λοῦκος της Καρύστου.
184-185. Λογοπαίγνια.
1. — Ποία νῆσος ἔχει τὰ πρωτεῖα;
2. — Ποία νῆσος ἀνοίγει;

186. Ἑλλητισμογράφον.
η-ιααι-ω-αιω-ειε-ο-αιω-ειοιο
'Εστὴν ἰπὸ τοῦ Κυριόζου της Οὐλάσης.
187. Γρίφος.
o o ek oo L L
o o ek ek oo oo L L L
o δPc ἦν τῶν oo oo φ' οντ ἔδωc
o ek ek oo oo φ' L L
o ek L L
'Εστὴν ἰπὸ τοῦ Δισφύλου 'Αετοῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάττωσι θῆσι 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἰ ἀλεγομένη των 10 πληροῦσται ὡς νὰ ἴσαν 10 λέξεις.]
Α νταλλάσσω παναχθῶν, Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλ- λιστὶ, ταχυδρομικὰ δελτάρια εἰκονογραφη- μένα Διευθυνσις ἀσφαλεστάτη καὶ μετὰ ταχέως ἀπάντησιν: — Δεσποινίδα Σοφίαν Γ. Βυσελπίδου εἰς Πειραιᾶ (Grèce) (E,—30).
Σ ὄλλοτος «Πρόδοτος». — 'Αγαπητὴ Διάπλα- σις, ἀηλοῦμεν ὑμῖν καὶ τοῖς συνδρομηταῖς ὑμῶν ὅτι ὁ φίλος μας Παναγιώτης Καλαματιανός κατέθεσεν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ὁρολόγιον ἄ- ξίας 35 δραχμῶν, διὰ τὸ ὅποιον προκηρύσσει διαγωνισμόν. Ἐξ ὧων θὰ τῷ στείλουν τὰ ὠραῖ- οτά δελτάρια, εἰς διὰ κλήρου θὰ λάβῃ βραβεῖον τὸ ὠρολόγιον. Ἡ κλήρωσις γενήσεται τὴν 15 Αυγούστου 1905. Ἡ διεύθυνσις: Παναγιώτην Γ. Καλαματιανόν, Βῆλον. — Ὁ Πρόεδρος Ζῶ-Ζῶ, ὁ Γραμματεὺς Θετιλιομάγνης. (E,—31)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
'Ἐσωτερικοῦ : 'Ἐξωτερικοῦ :
'Ἐτήσια... φρ. 7.— 'Ἐτήσια φρ. χρ. 8.—
'Ἐξάμηνος... » 4.— 'Ἐξάμηνος φρ. χρ. 4.50
Τρίμηνος... » 2.15 Τρίμηνος φρ. χρ. 2.40
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
'Ἐσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.15.
ΦΥΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ :
Τῆς Α' Περιόδου, ἑκάστου λεπτ. 30 [φρ. 0.30].
Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20].
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
'Ὀδὸς Ἐυριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β' — Τόμ. 12ος 'Ἐν Ἀθήναις, 19 Μαρτίου 1905 'Ἐτος 27ον — Ἀριθ. 46

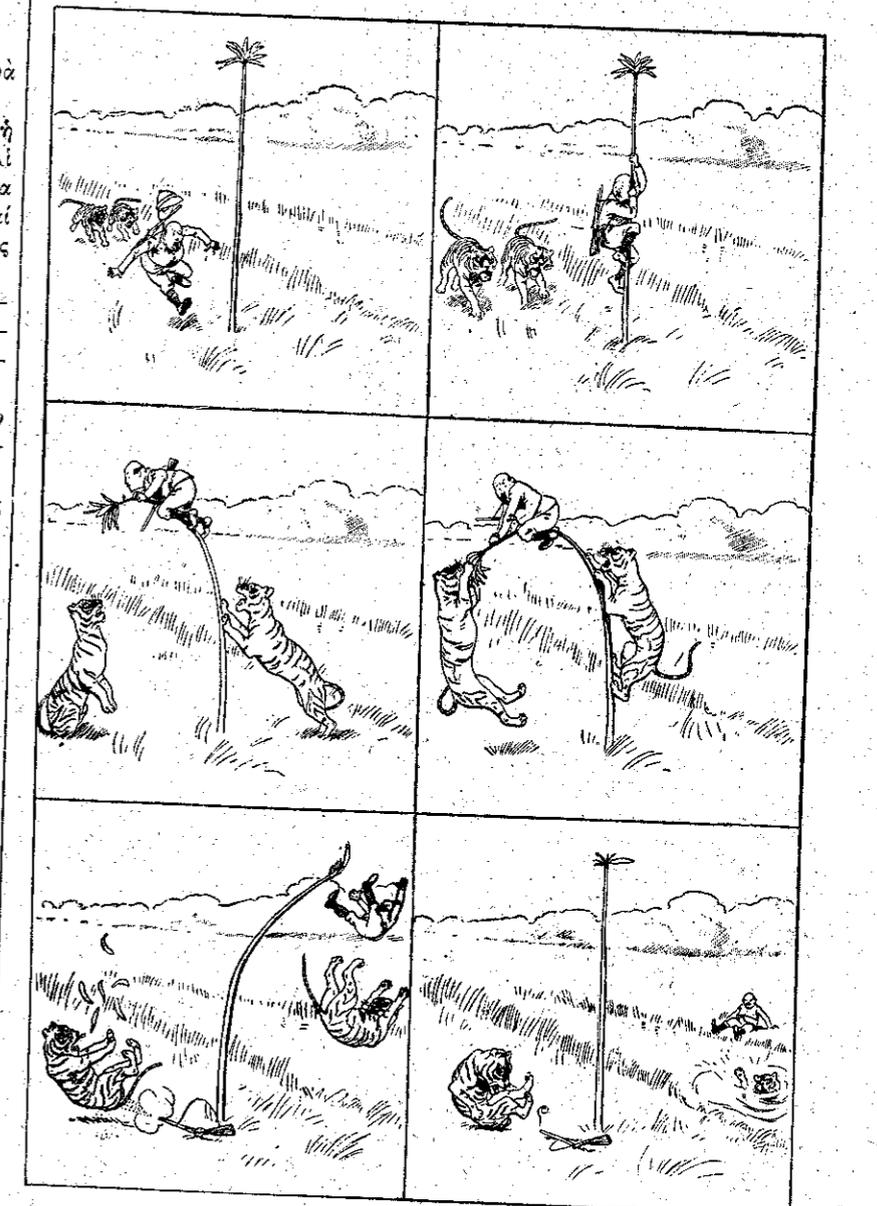
Τ' ΑΓΥΡΙΣΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

'Ἐστάθησαν τότε εἰς τὰς θέσεις των διὰ νὰ κάμουν τὴν πρωινήν προσευχὴν. Εἶχε σχεδὸν τελειώσῃ ἡ προσευχὴ, ὅταν ἡ Δαίτη εἰσῆλθε κρυφὰ-κρυφὰ εἰς τὸ δωμάτιον. Αἱ συμμαθήτριά της ἐγέλασαν μεσ' ἀπὸ τὰ δόντια των, ἀλλὰ ἡ μὲς Μπάρκερ τὴν ἐπέπληξε, καὶ τῆς ἔβαλε νὰ μάθῃ ἀπ' ἑξῶ μερικὰς παραγράφους διὰ τιμωρίαν της. Ἀκολούθως τρία κορίτσια ἐπήγαν νὰ γυμνα- σθοῦν εἰς τὸ πιάνο, τὰ ἄλλα ἐκύτταζαν τὰ μαθή- ματά των, καὶ αἱ δεσποινίδες Μάρσαλ διετάχθη- σαν ν' ἀποστηθίσουν μερικὰς χρονολογίας. Μετὰ τὸ πρόγευμα, ἐπήγαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς μελέτης, ὅπου ὅμως ἐγίνε περισσότερα φλυα- ρία παρὰ μελέτη, ἕως ὅτου ἤρχισε τὸ μάθημα, καὶ τότε ἡ μὲς Μπάρκερ ἐπήρην ἰδιαίτερος τὰς μαθητριάς της διὰ νὰ τὰς ἐξετάσῃ. Τὰς εὐρήκε πολὺ ἀμαθεῖς, πολὺ ὀπίσω ἄλλα, ἐπειδὴ δὲν εἶ- χε πολλὰ μεγάλα κορίτσια εἰς τὸ σχολεῖόν της, ἀπεφάσισε καὶ ἔβαλε τὴν μετ' Ἀνδρονόου καὶ Μα- ριωρὴν εἰς τὴν πρώτην τάξιν, τὴν δὲ Ἐδελίαν καὶ τὴν Μαριάνναν εἰς τὴν δευτέραν. Ἐπειτα τὰς ἠρώτησε τί ἐγνώριζαν ἀπὸ μουσικὴν. — Εἶμεθα ἐντελῶς ἄμουςοι, δὲν μας ἔρεσει διόλου ἡ μουσικὴ! εἶπεν ἡ Δωροθέα μετὸν ἀπο- φασιστικόν της τόνον. — Πρέπει νὰ μάθῃς νὰ ἐκφράξῃς τὴν γνώμη σου μετὰ τρόπον ὀλιγώτερον ἐμφαντικόν, εἶπεν ἡ μὲς Μπάρκερ. Ὑποθέτω ὅτι δὲν ἐδιδάχθητε συ- στηματικῶς τὴν μουσικὴν. — Ὅχι, ἀπήντησεν ἡ Δωροθέα καὶ ἐπειδὴ ὁ πατέρας ἔλεγεν ὅτι καλλίτερα εἶχε νὰ μὴν παί- ζωμε πιάνο, δι' αὐτὸ x' ἐμεῖς το ἐγκάτελει- φαμεν. — Θὰ ζητήσω τὰς ὁδηγίας του εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα, εἶπεν ἡ μὲς Μπάρκερ. Ἄλλὰ τὰ κορίτσια ἐγλύττωσαν ἀπὸ αὐτὸ τὸ πρόσθετον βασιανιστήριον, διότι ὁ x. Μάρσαλ, μετὸν συγγῆθ του ἀναβλητικώτατα, ἐλησμώνησε ν' ἀπαντήσῃ ἐγκαίρως εἰς τὸ γράμμα. — Ἐστειλα σὸν πατέρα, σας ἕνα τηλεγρά- φημα, διὰ νὰ τον πληροφορήσω ὅτι ἐφθάσατε ἀ-

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 90ος

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΕΞ ΕΙΚΟΝΩΝ

Τὸ Διήγημα δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ πλέον τῶν 850 λέξεων, καὶ νὰ σταλῇ μέχρι τῆς 30 'Απριλίου. Διὰ τὰ Βραβεῖα ἴδε τὸν Ὁδηγόν, Κεφ. Ε' (φυλ. 1, σελίς 12.)

σφαλώς και αίσιας, εξηκολούθησεν ή μίς Μπάρκερ, και αύριον είμπορείτε να γράψετε στο σπίτι σας, αν και ή Κυριακή είνε ή κανονισμένη ήμέρα διά την επιστολογραφίαν. Έπειδή όμως, από την όμιλίαν σας φαίνεται ότι δεν γνωρίζετε καλά σύνταξιν και όρθογραφίαν, εγώ θα επιθεωρήσω ό,τι θα γράψετε και θα σας βοηθήσω, διότι δεν έννοώ να δυσφημισθώ τό σχολείον μου με τά γραψιμάτά σας. Τώρα, είνε τας τάξεις σας!

Τά μαθήματα ήσαν νέα πηγή άπελπισίας διά τά φοβισμένα εκείνα κορίτσια, που έπασχαν από νοσταλγίαν προς την πατρικήν έστίαν. Έγνώριζαν τόσον όλίγα πράγματα, και με την άμάθειάν των ένόμιζαν ότι αι άλλαι έγνώριζαν τόσον πολλά! Έδυσκολεύοντο ν' απαντήσουν, ένθ' όλα αι άλλαι έπερίμεναν ν' άκούσουν, και έκοκκίνιζαν με τά πονηρά βλήματα και χαμόγελα, τά όποια έπροκάλουν αι άπαντήσεις των. Τό μάθημα της Γαλλικής ήτο τό χειρότερον άπ' όλα, διότι ή *Μαντάμ* ήτο ή είνωνεία προσωποποιημένη. Η άμέλεια και ή άμάθεια των μαθητριών της την έκαμαν σαν τρελλήν, δεν ήτο δε καθόλου ένθουσιασμένη με τας νεοφερμένας.

Μου έφεραν τώρα, έλεγε, τέσσαρα ξόανα με μία προφορά, που και οι σκύλοι της Γαλλίας να τ' άκούσουν θ' άρχίσουν να ούρλιάζουν!

Τακτικά είνε τό μάθημά της, ήναγκάζετο και μία μαθήτρια να φύγη από τό δωμάτιον με τά δάκρυα. Έν τούτοις ή διδασκαλία της ήτο μεθοδική και καρποφόρος, και αι τέσσαρες ήρωίδες μας άπέκτησαν με αυτήν άρκετάς γνώσεις, διότι τά Γαλλικά της μίς Δάλυ δεν τας είχαν κάμη ικανάς ούτε να διαβάσουν ούτε να μεταφράζουν όρθώς αυτήν την ξένην γλώσσαν.

Είνε τό τσάι, ή μίς Μπάρκερ ένεχειρισε μίαν επιστολήν εις την Δωροθέαν.

Μά... την έχουν ανοίξη! άνέκρηξεν ή Δωροθέα έκπληκτος, όταν έκύτταζε τον φάκελλον.

Ένόμιζα ότι σας εξήγησα ότι άνοίγω όλα τά γράμματά που έρχονται εις τό σχολείον, άπήντησεν ή μίς Μπάρκερ με ξηρόν τόνον.

Μά, αυτό είνε από την μαυριά, και μου γράφει ίσως διά πράγματα ιδιωτικής φύσεως, ειπεν ή Δωροθέα.

Ό κανών είνε άπαράβατος, άπήντησεν ή μίς Μπάρκερ, και όλαι όφείλουν να ύποτάσσονται. Όσα γράμματα λαμβάνετε, εγώ τα επιθεωρώ, και όσα γράμματα γράψετε, όφείλετε να τα φέρετε εις έμέ, να τα εξετάσω. Μην τά λησμονήτε, παρακαλώ, αυτά που είπα!

Η Ρόζα έτράβηξε την Δωροθέαν από τό φόρεμα.

Σώπαινε, και κάθησε κάτω, της έψιθύρισεν.

Υπήκουσεν ή Δωροθέα, αν και ήτο έξω φρενών από τον θυμόν και τό πείσμα της. Μετά τό τσάι άνέγγωσαν την επιστολήν, ή όποια περιείχεν όλίγας φιλοστόργους γραμμάς από την κυρίαν Μάρσαλ.

«Έλπίζω, προσέθετεν, ότι είσθε ευχαριστημένοι και καλοπερνάτε. Αν όχι, να με είδοποιήσετε άμέσως.»

Τί τό όφελος; ειπεν ή Μαριωρή, άφού δεν μπορούμε να της γράψωμεν ό,τι πραγματικώς έχομε στο νου μας...

Υπάρχει τρόπος να της γράψετε, έψιθύρισεν ή Άδα, ή όποια την είχαν άκούση.

Πώς; . . .

Να δώσετε τό γράμμα εις μίαν έξωτερικήν να το ρίξη στο ταχυδρομείον. Αυτό είνε άυστηρώς άπηγορευμένον, γίνεται όμως.

Ναι, αλλά δεν είνε έντιμον πράγμα! ειπε με άγανάκτησιν ή Δωροθέα.

Η Άδα άνεσήκωσε τους ώμους της.

Δεν θα τα περάσετε καλά εδω μέσα, αν έχετε τέτοιες ιδέες, άπήντησεν. Αν θελήσετε να κάμετε ό,τι λέγει ό κανονισμός, χαμένος θα είνε ό κόπος σας. Είτε τό κάμετε είτε όχι, πάντοτε θα σας ύποπτευεται ή μίς Μπάρκερ. . .

Με την πάροδον των ήμερών, αι άδελφαι Μάρσαλ είδαν ότι αι περισσότεραι συμμαθήτριά των συνεμερίζοντο την γνώμη της Άδας, και αυτή άκόμη ή Ρόζα, ή όποια εκ φύσεως ειχεν εύθυν χαρακτήρα, κατέφυγεν εις πανουργίας και τεχνάσματα, τά όποια δεν ήσαν καθόλου άρεστά εις τας δύο πρεσβυτέρας άδελφάς. Είδεν ότι ή Δωροθέα, ή ιδιαιτέρα συμπάθειά της, την απέφευγε, και έσπευσε να της εξηγηθώ ένα βράδυ, που έλειπαν από τό σχολείον ή μίς Μπάρκερ και ή μίς Σμιθ.

Η μίς Πόρτερ ειχε κάμη την νυκτερινήν της επιθεώρησιν και ειχεν αποσυρθή εις τό δωμάτιόν της, όταν ήνοιξεν ή θύρα του κοιτώνος των άδελφών Μάρσαλ, και έτρόπωσαν μέσα ή Ρόζα και ή Δωροθέα με τά νυκτικά των.

Η Ρόζα έχώθη εις τό κρεβάτι των δύο μεγαλητέρων, ένθ' ή Δωροθέα έπήγε κ' έπεσε με τας δύο μικροτέρας. Είχαν φέρη μαζί των δύο μεγάλες χαρτσάκουλλες με γλυκά.

Σας τα έχρωστούσαμε, ύστερα από εκείνες τες ώραιες τσοκολάτες σας, εξήγησεν ή Ρόζα. Είνε έργον λοιπόν, και αφήστε την μελαγχολίαν κατά μέρος.

Πού τα ήύρατε; ήρώτησεν ή Μαριωρή, διότι έγνώριζεν ότι δεν έπετρέπετο εις τάς οίκοτρόφους ν' άγοράζουν γλυκίσματα και καρομέλες.

Τά έφερον ή Αίμη Μίλλερ, άπήντησεν ή Ρόζα. Φάγε λοιπόν, Δωροθέα!

Η Δωροθέα έδίσταζεν.

Όλα αυτά είνε άτοπα! ειπε. Τό ότι ήλθατε εδω και μιλούμε, τά γλυκά, όλα τέλος πάντων.

Ναι, άπήντησεν ευθύμως ή Ρόζα, όλα είνε άτοπα! άφισε όμως και συ μιά φορά ήσυχη την συνείδησίν σου και φάγε. . .

Τά γλυκά τρωγόμενα στο κρεβάτι είνε παράβασις του κανονισμού, και τίποτε άλλο. Ούτε άτοπον, ούτε άμαρτία, εφώναξεν ή Δωροθέα. Σ' όλα τά σχολεία έτσι κάμνωμεν.

Αν δεν ήσαν για να παραβαίνονται οι κανονισμοί, τί λόγον είχαν να υπάρχουν; ειπεν ή Ρόζα. Αυτή είνε ή μόνη ευχαριστήσις της ζωής εδω μέσα, και θα τό έννοήσετε άμα μείνετε λίγον καιρόν άκόμη. Κ' εγώ ύπέφερα εις την άρχήν, κ' εγώ έπροτιμούσα να λέγω την αλήθειαν, αλλά όταν δεν σε πιστεύη κανείς άμα λέγης την αλήθειαν, δεν είνε δικό σου τό σφάλμα, όταν άρχίσης τά ψεύματα.

Αχ! αυτό είνε φοβερόν! ειπεν αναστενάζουσα ή Δωροθέα. Καλλίτερα έχω να λέγω την αλήθειαν, και άς με έπιπλήττουν.

Ω! δεν μ' άρέσει έμένα, να μ' έπιπλήττουν μπροστά στες άλλες, ειπεν ή Μαριάννα.

Μην σκοτιζειςαι, αγάπη μου, και δεν θα την γλυτώσης την έπιπλήξιν, άπήντησεν ή Δωροθέα. Όλες μας έχομε άκούση έπιπλήξεις, με τό κοφίνι!

Έμένα, δεν με μέλει διόλου διά τας έπιπλήξεις, ειπεν ή Ρόζα. Θα μ' έμελε, αν ήτο παρούσα καμμιά συμπάθειά μου. Εδω μέσα όμως δεν δίνω πεντάρα διά καμμίαν.

Ούτε για μένα; εφώναξεν ή Δωροθέα, κάπως δυσμενής.

Ω! με μέλει για σένα, όσον και συ νοιάζεσαι για μένα, και αυτό δεν είνε πολύ, άπήντησεν ειλικρινώς ή Ρόζα. Είμεθα φίλες και αγαπημένες, διότι δεν είμπορούμεν να ύποφέρωμεν τες άλλες. Εγώ νομίζω ότι πολύ θ' αγαπούσα και πολύ θα μ' έννοιαζε διά την Δωροθέαν, αν ήθελε κι' αυτή.

Αλήθεια τό λές; ήρώτησεν ή Δωροθέα, μάλλον ευχαριστημένη.

(Έπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΔΑΚΙΔΗΣ

[Κατά τό άγγλικόν της Δος Σ. Ε. Μπουκάμ.]

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Πόσον άδικον έχομεν αι οικογένειαι ναμφιβάλλουν περι της αξίας των ιατρών, όσοι δεν άρίων εις εκάστην των έπίσκεψιν άνα ήμίσειαν δωδεκάδα συνταγών, — άφ' έτέρου δε πόσον άπατώνται οι άρρωστοι, όταν περιμένον την ίασίν των από τά πολλά φάρμακα!

[Έν της «Εφημερίδος της Υγιείας».]

Η ΥΠΑΚΟΗ

Ούφ! τί άσχημό πράγμα που είνε να κάνω ό,τι μου λένε! Σήμερα μου λένε: κάμε τούτο! — αύριο, κάμε αυτό! ύστερα: μήν το κάμης αυτό! — ύστερα πάλιν: μήν το κάμης τούτο! . . . Αχ! πώς ήθελα να κάμνω του κεφαλιού μου! να μην άκούω κανένα, να μην ύπακούω σε κανένα! . . .

Ποίος λέγει αυτά τά άνόητα λόγια; Α! εσύ είσαι, Έλπινίκη; Τόσον γρήγορα λοιπόν ελησμόνησες τί έπαθεν ή γατίτσα σου, ή Φρίσσα;

Η Φρίσσα είνε πολύ εύμορφη, — κανείς δεν τό άρνείται. Έχει ροδαλά χειλάκια και ροδαλή μυτίτσα, έχει μαλάκια μαλακώτερα και από τό βελουδο, άσπρα, μαύρα και ξανθά, όλα άνακατωμένα. Έχει και μακρυά μουστάκια, σαν φουντίτσες από άσπρες κλωστές μεταξωτές.

Σου μοιάζει όμως λιγάκι ή Φρίσσα; δεν είνε πολύ εύπειθής εις τους μεγαλειτέρους της, και προτιμά να κάμνη ό,τι της άρέσει.

Φρίσσα, της λέγεις συ ή ίδια, Φρίσσα, πρόσεγε. . . μην ξαπλώνεσαι στη στάχτη επάνω! αν είνε άποκάτω τίποτε καρβουνάκια άναμμένα, θα σου κάψουνε την ώραία γούνά σου!

Η γατίτσα σου κάμνει τον κουφό. . . δεν έννοεί ν' άκούση την όρθην συμβουλήν σου.

Πηγαίνει και ξαπλώνεται άναπαυτικά στο τζάκι, επάνω στη στάχτη. Έπί τέλους, μιά μέρα, πηδά σαν τρελλή και τρέχει. Καί, καθώς τρέχει, μυρίζει τό μαλλί. Η ώραία της γούνα, ή τόσον λεπτή και καθαρή, εκάηκε έως τό πεισσί εις τρία ή τέσσαρα μέρη.

Έτρεξες άμέσως και την κατέβρεξες μ' ένα κανάτι νερό, διά να της παύσουν οι πόνοι. Και τώρα ή Φρίσσα είνε σαν κουρσολού, ως που να μεγαλώσουν τά μαλλιά της, και αυτή ή ιστορία θ' άπαιτήση πολλούς μήνας.

Καί, όσον καιρόν είνε έτσι μαδημένη και σχεδόν παντού τσουρουφλισμένη, θα τολμήση τώρα ή Φρίσσα να καμαρόνη και να κάμνη ρόν-ρόν, όταν ή μικρή της κυρία της χαϊδέυη την ράχιν με τό χεράκι της; Όχι, βέβαια! Ίσως μάλιστα θα πηγαίνει, από την έντροπήν της, να κρύβεται στο πλουσταρείο!

Φρίσσα, της είπες μίαν άλλην φοράν, μη βουτήξης τό πόδι σου μέσα στο μπρίκι που έχει τό γάλα σου, που θα φας τό μεσημέρι. Κύτταξε προπάντων και να κάμνη ρόν-ρόν, όταν ή μικρή της κυρία της χαϊδέυη την ράχιν με τό χεράκι της; Όχι, βέβαια! Ίσως μάλιστα θα πηγαίνει, από την έντροπήν της, να κρύβεται στο πλουσταρείο!

Φρίσσα, της είπες μίαν άλλην φοράν, μη βουτήξης τό πόδι σου μέσα στο μπρίκι που έχει τό γάλα σου, που θα φας τό μεσημέρι. Κύτταξε προπάντων και να κάμνη ρόν-ρόν, όταν ή μικρή της κυρία της χαϊδέυη την ράχιν με τό χεράκι της; Όχι, βέβαια! Ίσως μάλιστα θα πηγαίνει, από την έντροπήν της, να κρύβεται στο πλουσταρείο!

Η γατίτσα δεν σκοτιζεται καθόλου με την γνωστικήν συμβουλήν σου. Όχι μόνον βουτά τό πόδι της μέσα στο μπρί-

κι, αλλά χώνει και τη μούρη της. . . Πούφ! . . . Πάρ' το κάτω τό μπρίκι! Πάει και δυό δεκαρών γάλα στα χαμένα!

Αν λοιπόν ή Φρίσσα είνε έτσι άσχημη με γούνα μαδημένη, αν έμεινε χωρίς γάλα τό μεσημέρι, αν έφαγε ξερή την ψίχα του ψωμιού της και όχι βουτημένη στο γάλα, πότος είνε ό αίτιος;

Αυτή, και μόνη αυτή, διότι δεν ύπήκουσε.

Λοιπόν, και συ, δεσποινίς Έλπινίκη, νομίζω ότι πρέπει να ύπακούης, όταν σε διατάσσουν αυτοί που έχομεν τό δικαίωμα να σε διατάσσουν.

Γνωρίζεις εσύ πολύ περισσότερα πράγματα από την γατίτσα σου, και έχεις τό δικαίωμα να την συμβουλεύης, και μάλιστα να της δίδης όρθας συμβουλές. Αλλά υπάρχουν άλλοι, που γνωρίζουν πολύ περισσότερα από εσε. Άλλοι, που έχομεν την πείραν της ζωής. Αυτοί βλέπουν εκ των προτέρων τους κινδύνους, μικρούς ή μεγάλους, οι όποιοι σε απειλούν. Γνωρίζουν κατά βάθος τί σου είνε χρήσιμον, τί σε ωφελεί, ή τί είμπορεί να σε βλάψη.

Δι' αυτό πρέπει ν' άκούης με εύπειθειαν και ύπακοήν τον πατέρα σου και την μητέρα σου, να σέβσαι επίσης και να ύπακούης την δασκάλισάν σου, να κάμης πάντοτε τας συμβουλές των, — έως ότου έλθη καιρός και μεγαλώσης, όταν πλέον θα δίδης και συ συμβουλές όχι μόνον εις την Φρίσσαν, αλλά και εις τους ύποδεστέρους σου ανθρώπους. . .

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΑΤΟΣ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Ποίος τραγουδεί; . . . Μά καλέ ποίος τραγουδεί; . . .

« Γιατί . . . γιατί ήτανε. . . Γιατ' ήταν ένα πλασματάκι, Κ' έφάγαγε κ' ένα σκουφάκι, Πούχε κ' ένα μικρό φιογκάκι, Και τό 'δενε με δυό κορδέλλες Στο παχουλό της σαγονάκι, Καί, σαν περνούσε στο δρομάκι, Μούρχότανε να κάνω τρέλλες! »

— Νά, επί τέλους! τώρα είνε δεμένο όπως πρέπει. . . Καλέ, τί τρέλλα! . . . Νά του άρέση έτσι πολύ αυτό τό παληό μου τό σκουφάκι, που τό φορώ να μή με καίη ό ήλιος! Κι' άμα με 'δη, όλο και τραγουδάει αυτό τό άνοστο τραγουδάκι:

« Γιατί! . . . γιατί ήτανε. . . Γιατ' ήταν ένα πλασματάκι! . . . »

Αυτά έλεγε ή Φασουλίνα, ή μικρή

και πονηρούλα Φασουλίνα, καθώς έστεκότανε κ' έστολιζότανε μπροστά στο καθρεπτάκι της, κ' έδενε τό σκουφάκι της.

Και ύστερα έπήρε δρόμο, κ' έπήγε έξω, καμαρωμένη και πηδηχτή, κ' έτραγουδούσε μονάχη της, καθώς έπήγαινε, εκείνο τό τραγουδάκι, κ' έχαμογελούσε κ' έγελούσε, και ήτανε πιά περιβόλι ή καρδουλά της.

Ήτανε πολύ έξυπνη και πονηρή μαϊμουδιτσα ή Φασουλίνα. Ήτανε μαϊμουδιτσα από τό είδος εκείνο που έχομεν μιά φουντίτσα από μαλλιά κρεμασμένα σαν άφέλειες επάνω εις τό μέτωπον, και ή-

« Τώρα είνε δεμένο όπως πρέπει. . . »

τανε πιά πολύ υπερήφανη δι' αυτό τό φυσικόν στολίδι.

Ήτανε μακρονή συγγενής του κυρίου Μαϊμουδιάδου, διότι ήτανε έγγονή της θείας της γιαγιάς της μητέρας της πρώτης γυναικός του τρίτου εξαδέλφου του Τζίκου-Τζέκου μας' και δι' αυτόν τον λόγον (εξ αίτίας που ειχε στενήν συγγένειαν, καθώς έλεγε), έπήγαινε κι' αυτή εις τό Σχολείον του κυρίου Μαϊμουδιάδου, κ' έπλήρωνε τά μισά διδακτρα.

Διά την χάριν όμως αυτήν, ήτον ύποχρεωμένη, ή κακομοίρα ή Φασουλίνα, να βοηθή τον κύρ Τζίκου-Τζέκου σ' όλες τες δουλειές του σπιτιού, και, να πούμε την αλήθειαν, της έβγαине ξυνή ή χάρις που έχαινε τάχα στους γονείς της ό κύριος διευθυντής της Σχολής.

(Έπεται συνέχεια.)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΕΥΓΥΝΟΜΟΣΥΝΗ

« Ένα πουλάκι, με καμάρι Και με γλυκύτατη λαλιά, Σε μυγαδάλιας χλωρό κλωνάρι Έπήγε κ' εκτίσε φωλιά. »

Και για να δείξη εύγνωμοσύνη Στο δένδρο τό εύεργετικό, Μές'ς τό χλωρό κλωνάρι χύνει Κελάϊδημα γλυκό-γλυκό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

— Έξαιρέτων! ανέκραξεν ὁ Ἄλδον-
 σος. Ἐχει τὴν γεύσιν τοῦ ἀμυγδαλοῦ.
 — Εἰμπορεῖ λοιπὸν ν' ἀντικαταστή-
 σῃ τὸ ψωμί;
 — Εἶνε ἀκόμη νοστιμώτερο, γιὰ τρέ-
 μου. Καὶ ἔχουν οἱ κραμβοφοίνικες πολ-
 λά τέτοια ψωμιά;
 — Ἐνα μόνον ὁ καθένας, καὶ πρὶν
 περάσῃ πολὺς καιρὸς, δὲν ὑπάρχει οὔτε
 ἓνα.

— Διὰ ποῖον λόγον, γιὰ τρέ;
 — Διότι τὰ ψωμιά αὐτὰ εἶνε περιζή-
 τητα ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἐπειδὴ τὰ
 δένδρα, ὅταν πάθουν παρόμοιον ἀκρω-
 τηρισμὸν δὲν εἰμποροῦν πλέον νὰ ζή-
 σουν, γρήγορα θὰ ἐξαραισθοῦν. Καὶ τὰ-
 ρα δὲν εὐρίσκονται παρὰ εἰς τὰ μεγάλα
 μόνον δάσος.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην δύο βραχνὰ
 οὐρλιάσματα, τὰ ὅποια ἔμοιαζαν μὲ
 νιαουρίσματα μεγάλης γάτας, ἀλλὰ ἀ-
 πειράκις ὀξύτερα, ἠκούσθησαν ἀπὸ τὰ
 βάθη τοῦ σκοτει-
 νοῦ δάσους.

Ὁ ἰατρός ἀνε-
 πήδησε.

— Κανένα θη-
 ρίον; — ἠρώτη-
 σεν ὁ Ἄλδονσος
 καὶ ἤρπασε τὴν
 καρδίαν του.

— Εἶνε ἰαγου-
 ἄρος καὶ βγαίνει
 νὰ κυνηγήσῃ, εἶ-
 πεν ὁ ἰατρός. Τὴν
 αὐγὴν καὶ μετὰ
 τὴν δύσιν τοῦ ἡ-
 λίου, αὐτὰ τὰ φο-
 βερὰ θήρια φωνά-
 ζουν ἔτσι.

— Θὰ εἶνε μα-
 κρὰ ὅμως.

— Ἐλπίζω
 ἀλλὰ δὲν θ' ἀρ-
 γήσῃ νὰ μας ξε-
 τρυπώσῃ.

— Ἐνὸσω τοῦ-
 λάχιστον εἶνε μα-
 κρὰν, ἄς δειπνή-
 σωμεν, γιὰ τρέ
 μου.

— Σύμφωνος
 καλλίτερα νὰ τον
 ἀντιμετωπίσωμεν
 χορτάτοι.

Ἐβγαλαν ἀπὸ
 τὴν φωτιὰν τὰ
 μπριζολάκια τοῦ
 μυρμηκοφάγου, ἔ-
 κοψαν τὸ ψωμί
 τοῦ φοίνικος καὶ

« Ἐβγαλαν ἀπὸ τὴν φωτιὰν τὰ μπριζολάκια... » (Σελ. 124, στήλ. γ.)

ἤρχισαν νὰ δειπνοῦν μὲ πολλὴν ὄρεξιν,
 ἂν καὶ αἱ ἀνησυχίαι των ἤψξαν ἀπὸ
 στιγμῆς εἰς στιγμὴν, ὄχι διότι ἐφοβοῦν-
 το τὸ θηρίον, ἀλλὰ διότι ἐσυλλογίζοντο
 τοὺς συντρόφους των, οἱ ὅποιοι τοὺς ἐ-
 περίμεναν τὴν οἶδον μὲ πόσῃ ἀγωνίᾳ...

Ἐπέρασε μισὴ ὥρα, καὶ ἔπειτα, ἐνῶ
 ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἐξαπλωθοῦν κοντὰ στὴν
 φωτιὰ, καπνίζοντες τὸ τελευταῖον των
 σιγαρέττον, ἤκουσαν πάλιν τὸ νιαουρί-
 σμα τοῦ ἰαγουάρου, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν
 φορὰν πολὺ πλησιέστερα.

Τὸ θηρίον τοὺς εἶχε ἐξιχνιάσῃ ἴσως
 μάλιστα ἐμυρίσθη τὸ ψητόν, καὶ ἐπλη-
 σίαζεν ἔρπον διὰ μέσου τοῦ σκοτεινοῦ
 δάσους.

— Δὲν θέλει νὰ μας ἀφήσῃ νὰ κοι-
 μηθοῦμε ἤσυχοι, εἶπεν ὁ ἰατρός. Ἄ-
 νάγκη νὰ τον ξεφορτωθῶμε αὐτὸν τὸν
 ἐπικίνδυνον γείτονα... Οἱ ἰαγουάροι
 τὴν νύκτα δὲν φοβοῦνται τὸν ἄνθρωπον,
 καὶ ἐνίοτε δὲν τον φοβοῦνται οὔτε τὴν
 ἡμέραν.

— Εἶνε λοιπὸν τόσον ἄφοβοι;
 — Φαντάσου ὅτι μίαν φορὰν ἓνας ἰα-
 γουάρος ἐτόλμησε νὰ ἐμβῇ μέσα στὴν

ἐκκλησίαν τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου
 Φραγκίσκου εἰς τὴν Σάντα-Φέ. Ἡ πλημ-
 μύρα τὸν εἶχε διώξῃ ἀπὸ τὰ νησάκια
 τοῦ ποταμοῦ. Ἐβγήκε λοιπὸν αὐτὸ τὸ
 θηρίον εἰς τὴν ὄχθην, ἐπήδησεν εἰς τὸν
 κήπον τῶν καλογήρων καὶ κατέφυγεν
 εἰς τὸ σκευοφυλάκιον. Ἐνας καλόγηρος,
 ἀφοῦ ἔκαμε τὴν προσευχὴν του, ἐπῆγε
 νὰ εἰσέλθῃ ἐκεῖ μέσα, ὅταν ὁ ἰαγουάρος
 ὤρμησε κατεπάνω του καὶ τον ἐκοιμά-
 τισεν. Ἡ σπαρακτικὴ κραυγὴ ἐκείνου
 τοῦ δυστυχισμένου, εἴλκυσε πρῶτον τὸν
 φύλακα τοῦ μοναστηρίου, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τὸς ἔπεσε νεκρός. Ἐπειτα ἓνας ἄλλος
 καλόγηρος ἔπαθε τὰ ἴδια, καὶ κατόπιν
 ἓνας Ἰνδὸς ἐπίσης ἐφρονεῖθη...

— Σωστὸ μακελιὸν... καὶ δὲν τον
 ἐσκότωσαν;

— Τὸν ἐσκότωσαν, Ἄλδονσε. Κάποιος
 ἐπρόφθασε κ' ἐκλείδωσε τὸ θηρίον μέσα
 στὸ σκευοφυλάκιον, ἐφώναξεν ἔπειτα
 τοὺς ἄλλους καλογήρους, καὶ μὲ τὰ
 τουφέκια των τὸ ἐσκότωσαν ἀπὸ τὸ πα-
 ράθυρον.

— Σοῦτ!... Νὰ τος...

Ἐνα τρομακτικὸν ρὸν-ρὸν ἠκούσθη
 ἀπὸ ἀπόστασιν τριάντα ἢ σα-
 ράντα βημάτων. Ἐνδιμίζεις ὅτι
 ἦτο κανένας τεράστιος γάτος
 κ' ἐχαιδεύετο.

Ὁ Ἄλδονσος καὶ ὁ ἰατρός
 εἶχαν σηκωθῇ μὲ τὰς καρδίνας
 των εἰς τὰ χέρια. Εἶδαν ἔξα-
 φνα δύο πρασινωπὰ μάτια, τὰ
 ὅποια ἔλαμπαν μέσα στὰ πυκνὰ
 χαμόκλαδα.

— Καρδιά. Ἄλδονσε! εἶπεν
 ὁ ἰατρός.

— Δὲν τρέμει τὸ χέρι μου,
 ἀπήντησεν ὁ νεανίας μὲ ἤσυχον
 φωνήν.

— Ἄς σκοπεύσωμεν μὲ τὴν
 ἤσυχίαν μας...

Ἐχαμήλωσαν ἡρέμα τὰ του-
 φέκια των σκοπεύοντες ἐκεῖνα
 τὰ δύο μάτια, τὰ ὅποια ἔβγα-
 ζαν ἀλλοκότους ἀναλαμπάς,
 κ' ἐπυροβόλησαν μαζί καὶ οἱ
 δύο.

Εἰς τοὺς δύο πυροβολισμοὺς
 ἀπήντησεν ἓνας τρομερὸς βρυ-
 χηθμός, καὶ, μέσα εἰς τὸν κα-
 πνὸν, ἐφάνη τὸ θηρίον, ποῦ μὲ
 δύο πηδήματα ἔφθασε πλησίον
 των. Ἐκαμην ἀπελπιστικὰς
 προσπαθείας νὰ πιάσῃ στὰ νύ-
 χια του τὸν Ἄλδονσον, ἀλλ'
 αὐτὸς ἐπρόφθασε κ' ἔδραξε τὸ
 τουφέκι του ἀπὸ τὴν κάνναν.

Τὸ βαρὺ κοντάκι τοῦ ὅπλου
 κατέπεσεν ἐπάνω εἰς τὸ κρανίον
 τοῦ θηρίου, τὸ ὅποion ἐσωριάσθη
 κατὰ γῆς καὶ ἔμεινεν ἀκίνητον.

— Εὐγε, παληκάρι μου! ἐ-
 φώναξεν ὁ ἰατρός, ὁ ὅποιος εἶ-

χεν ἀρπάξῃ ἀπὸ κάτω ἓνα δαυλὸν ἀναμ-
 μένον.

— Εἶνε νεκρὸς ἀρὰ γε;
 — Πιστεῶ...

Ἐσκυφαν ἐπάνω εἰς τὸ θηρίον καὶ το
 ἐξήτασαν. Εἶχε τὸ κεφάλι σπασμένο καὶ
 τὴν ράχιν αἱματωμένην· αἱ δύο σφαῖραι
 τὸ εἶχαν ἐπιτύχῃ διεξίᾳ καὶ ἀριστερὰ εἰς
 τὸν λαιμὸν του.

Ὁ ἰαγουάρος ἐκεῖνος ἦτο ἓνας ἀπὸ
 τοὺς μεγαλητέρους· εἶχε μῆκος δύο μέ-
 τρων ἀπὸ τὴν ἄκρην τοῦ ρύγχους ἕως
 τὴν ρίζαν τῆς οὐρᾶς του, καὶ ἦτο ὑψη-
 λὸς ὅσον αἱ ἰνδικαὶ τίγρεις.

Ἡ δορὰ του ἦτο θαυμασιὰ· εἶχε ἀ-
 κανόνιστα στίγματα,
 ὅπως ἡ δορὰ τοῦ πάν-
 θηρος, ἀλλὰ τὰ στίγ-
 ματα αὐτὰ ἦσαν τριαν-
 ταφυλλία μ' ἓνα μελα-
 νὸν σημεῖον εἰς τὸ κέν-
 τρον, ἐνῶ τὸ βάθος
 τοῦ τριχώματος ἦτο
 ξανθωτὸν ἀπ' ἐπάνω
 καὶ λευκὸν ἀπὸ κάτω.

— Ὡραῖον ζῷον!
 εἶπεν ὁ Ἄλδονσος. Τί
 λαιμός!... Θαρρεῖς
 πῶς εἶνε λαιμός ταύ-
 ρου. Εἶνε ἀλήθεια,
 γιὰ τρέ, ὅτι οἱ ἰαγουά-
 ροὶ σκοτόντων βόδια κ'
 ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ
 τα τραβοῦν ὅπου θέ-
 λουν;

— Ναί, Ἄλδονσε.
 Ἄμα πέσουν μέσα στὴν
 ἀγέλην, κάμνουν ἀλη-
 θινήν σφαγὴν. Μὲ ἓνα
 μόνον κτύπημα τοῦ πο-
 δὸς σπάζουν τὴν σπον-
 δυλικὴν στήλην τοῦ
 θύματός των.

— Ἀλήθεια, ἰατρέ,
 πῶς σκαρφαλόουν καὶ
 ἐπάνω στα δένδρα; ἠρώτησεν ὁ νέος.

— Ναί, μὲ πολλὴν εὐκολίαν, διὰ νὰ
 κυνηγήσουν τοὺς πιθήκους, οἱ ὅποιοι...

Ἄλλα ἰσχυρὸν νιαουρίσμα ἀντήχησεν
 εἰς τὸ δάσος, καὶ τοῦ ἔκοψεν εἰς τὴν
 μέσην τὴν φράσιν.

— Πᾶμε, γιὰ τρέ, εἶπεν ὁ Ἄλδονσος,
 αὐτὸ τὸ δάσος εἶνε γεμάτον ἀπὸ τέτοια
 θηρία.

— Καὶ ποῦ θέλεις νὰ πᾶμε;
 — Νὰ εὐρωμεν ἄσυλον εἰς κανένα δέν-
 δρον. Ἐκουράσθηκα μὲ τοὺς ἰαγουάρους.

— Ἐχεις δίκαιον, Ἄλδονσε. Δυὸ φο-
 ρές δὲν γλυτόνει ζωντανὸς κανεὶς ἀπὸ
 τὰ νύχια τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

Οἱ δύο κυνηγοὶ ἤρπασαν τὰ τουφέκια
 των καὶ μερικὰ μπιφτέκια ἀπὸ τὸ κρέας

τοῦ μυρμηκοφάγου, κ' ἔφυγαν ὀλοταχῶς
 στρέφοντες τὰ πόδια πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ
 τὸ ὅποion εἶχε ἀκουσθῇ ἡ κραυγὴ τοῦ
 δευτέρου θηρίου.

Ἐπροχώρησαν ἐπὶ μίαν ὄραν μέσα
 εἰς τὸ σκοτάδι, καὶ ἐπὶ τέλους ἐστάθη-
 σαν διὰ νὰ εὐρουν κατάλληλον δένδρον,
 ὅπου νὰ διανυκτερεύσουν.

— Ἄκουσε, Ἄλδονσε, — εἶπε τότε ὁ
 ἰατρός. Τί βοή νὰ εἶνε αὐτή;

— Εἶνε ὁ ποταμός! ἀνέκραξεν ὁ νεα-
 νίας, ὅστις εἶχε σκύψῃ πρὸς τὴν γῆν.

— Εἶσαι βέβαιος;
 — Ὡ! δὲν κάμνω λάθος.

— Δέξασαι ὁ Θεὸς! Ἄς τρέξωμεν!

« Μέσα εἰς τὸν καπνὸν, ἐφάνη τὸ θηρίον... » (Σελ. 124, στήλ. γ.)

Μὲ πολλὴν λαχτάραν ἐξεκίνησαν πάλιν,
 τρέχοντες πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ
 ὅποion ἤρχετο ἡ βοή. Ὅσον ἐπήγγαιναν,
 τὴν ἤκουαν καθαρώτερα. Μετὰ δέκα λε-
 πτὰ διέσχισαν τὴν τριπλὴν σειρὰν τῶν
 δένδρων μακουμουκοῦ κ' ἔφθασαν εἰς
 τὰς ὄχθας τοῦ Ὀρενόκου.

— Ζήτη! ἐφώναξεν ὁ Ἄλδονσος.

— Βλέπεις τὴν βάρκαν; ἠρώτησεν ὁ
 ἰατρός μὲ βραχνὴν φωνήν.

— Ναί, τὴν βλέπω ἐκεῖ κάτω...

— Δὸν Ραφαήλ! Δὸν Ραφαήλ!
 Κανεὶς δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν βρον-
 τώδη κραυγὴν τοῦ ἰατροῦ.

— Μήπως κοιμοῦνται; ἠρώτησε. Ρί-
 ξε μιά τουφεκιά, Ἄλδονσε.

Ὁ νεανίας ὑπήκουσεν. Ὁ κρότος τοῦ
 ὅπλου του ἀντήχησεν εἰς τὰ πυκνὰ δά-
 ση τῆς ἀπέναντι ὄχθης, ὡς καὶ εἰς τὰ
 ἐκτεινόμενα πρὸς τὴν συμβολὴν τοῦ

Κασσανάρε, ἀλλὰ κανεὶς ἄλλος πυροβο-
 λισμὸς δὲν ἦλθεν εἰς ἀπάντησίν του.

— Τί σημαίνει αὐτό; ἐπιθύρησαν ἀνή-
 συχος ὁ ἰατρός.

— Ἴσως ἐξεκίνησαν κ' ἐπήγαν εἰς
 τὸ δάσος διὰ νὰ μας εὐρουν, εἶπεν ὁ Ἄ-
 λδονσος.

— Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ... ἄς πᾶμε
 γρήγορα...

Ἐπῆραν πάλιν δρόμον, καὶ ἦσαν ἀρ-
 κετὰ πλησίον εἰς τὴν λέμβον, ὅταν εἶ-
 δαν δύο πτερωτὰ ὄντα, τὰ ὅποια ἔμοια-
 ζαν μὲ γιγαντώδεις νυκτερίδας, νὰ ση-
 κώνωνται ὑψηλὰ καὶ νὰ πτερυγίζουσαν τρο-
 μαγμένα.

— Τί εἶνε; ἠρώτησεν ὁ Ἄλδονσος.

— Δύο ἔμπονσαι, δύο ἀπὸ τὰ ἀπαι-
 σια ἐκεῖνα πτερωτὰ, ποῦ ροφοῦν τὸ αἶ-
 μα... Καί, βλέπεις; εἰς τὴν ρίζαν ἐ-
 κείνου τοῦ δένδρου, εἶνε δύο ζῶα, σὰν
 ἄψυχα. Φαίνεται τ' ἄρισαν χωρὶς αἷμα
 αἱ ἔμπονσαι.

— Γιατρέ... ὄχι... δὲν εἶνε ζῶα!
 ἐτραύλισεν ὁ Ἄλδονσος. Εἶνε ἄνθρωποι!

— Ὡ! Θεὸς μου!
 Ὁ Βελάσχος ὤρμησε πρὸς τὸ δέν-
 δρον. Κραυγὴ φρίκης ἐξέφυγεν ἀπὸ τὸ
 στήθος του...

Ὁ Δὸν Ραφαήλ καὶ ὁ Ἰνδὸς ἦσαν
 στηριγμένοι εἰς τὸν κορμὸν, σὰν βυθι-
 σμένοι εἰς τὸν ὑπνον, ἀλλὰ ἦσαν αἰμό-
 φυρτοι καὶ οἱ δύο. Τὸ αἷμα ἔτρεχε ἀρ-
 γὰ-ἀργὰ ἀπὸ τοὺς κροτάφους των.

— Φῶς, Ἄλδονσε! ἔκραξεν ὁ ἰατρός.
 Ὁ σύντροφός του ἐπήδησε σὰν ἀστρα-

πή μέσα εις την λέμβον, έψαξεν εις τὸ κινώτιον, εύρηκεν ένα κερί, τὸ ἤγαψε καὶ επέστρεψε πρὸς τὸν ἰατρόν.

— Μήπως τους έδολοφόνησαν; ἤρω- τησε με τρέμουσαν φωνή.

— Όχι, είπεν ὁ Βελάσκος, ἀνακτή- σας τὴν ψυχραιμίαν του. Τους έρρούφη- ξαν αἷμα αἱ έμπουσαι, πού εἶδαμε νὰ πε- τῶν ἀπὸ εἰδῶ.

— Καί... εἶνε νεκροί;

— Όχι, εἰλοπθύμησαν μόνον ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν τοῦ αἵματος, ἀλλὰ δὲν διατρέχουν κίνδυνον. Θα μείνουν ἀδύ- νατοι μερικὰς ἡμέρας, ἀλλὰ τίποτε πε- ρισσότερον. Ἐν ἀργύσομαε νὰ ἔλθωμε, ἴσως τὴν ἐπάθαιναν χειρότερα. Περιμέ- νε με μίαν στιγμήν.

Ο ἰατρός ἐπῆγε καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τὴν λέμβον τὸ φορητὸν φαρμακεῖόν του, ἤ- νοιξεν ἐν φιαλίδιον περιέχον δριμυτάτην οὐσίαν, καὶ το ἐπλησίασεν ἐπανειλημ- μέως εις τοὺς ρώθυνας τοῦ Ἄδν Ρα- φαήλ καὶ τοῦ Γιαρουρή.

— Που εἶμαι; ἤρωτησε μετ' ὀλίγον ὁ καλλιερρητῆς με ἀσθενή φωνή.

— Με τοὺς συντρόφους σας μαζί, ἀ- πῆλτησεν ὁ ἰατρός.

— Μά... τί συνέξη; Αἰσθάνομαι τὸν εαυτὸν μου ἀδύνατον... πολὺ ἀδύνατον.

(Ἔπεται συνέχεια.) Ν. ΠΟΡΤΙΣ [Κατὰ τὸ Ἰταλικὸν τοῦ Αἰμ. Σαίγγαρη.]

ΟΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

Τὰ σημεῖα τῆς στῆσεως εἶνε νεωτάτη ἐφεύρεσις. Ἡ τελεαία (.) εἰσήχθη εις τὴν γραφήν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου πέμ- πτου αἰῶνος. Ἡ διπλή τελεαία (:) κατὰ τὸ έτος 1485, καὶ τὸ κόμμα (,) 35 περί- που ἔτη βραδύτερον.

Ο Μόμτεν, ὁ διάσημος Γερμανὸς ἱστο- ρικός, ἦτο διάσημος καὶ διὰ τὴν ἀφηρη- μάδα του. Ἐπειρα εἶνε τὰ ἐπισόδια, τὰ ὅποια ἔπαθεν ἀπὸ αὐτὴν, ἀλλὰ εἰδῶ θὰ γίνῃ λόγος μόνον διὰ τὰ σύγγραμμά του. Μίαν φοράν ἐνώ εἰργάζετο εἰς τὸ σπουδαστήριόν του, ἡ κυρία του ἦλθε μετ' ὁ μωρὸ τῆς καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ το προσέξῃ ὀλίγην ὥραν, ἕως ὅτου ἐπιστρέψῃ ἡ ἴδια καὶ το πάρη.

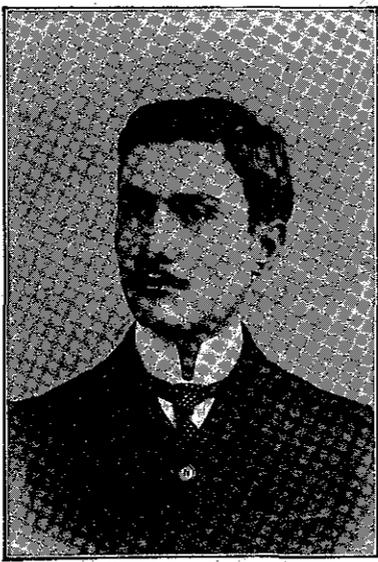
— Πολὺ καλὰ! εἰπεν ὁ Μόμτεν.

Μετ' ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας, τὰ ξεφω- νητὰ τοῦ μωροῦ ἀνεστάτωσαν τὸ σπιτί. Τρέξει ἡ κυρία Μόμτεν, ψάχνει εἰδῶ, κυτ- τάζει ἐκεῖ, ἀλλὰ πουθενά τὸ μωρό. Τὰ κλάματα ὅμως ἐξηκολούθησαν τὸν σκοπὸν των. Τέλος μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας, εύρηθῇ τὸ μωρὸ μέσα εις τὸ... καλάθι τῶν ἀ- χρηστων. Τὸ εἶχε βάλῃ ἐκεῖ μέσα ὁ πα- τέρας του, καὶ ἐπάνω του εἶχε στοιβάσῃ ἓνα σωρὸ ἄχρηστα χαρτὰ!

« Ὑπάρχουν ἄνθρωποι. οἱ ὅποιοι οὐ- κέποτε κáμνον λάθη, διότι πού δὲν δο- κιμάζουν νὰ κάμνον τίποτε, πού ν' αἰξίζῃ τὸ κόπον νὰ το κάμνον » — λέγει κάποιου ὁ μέγας Γερμανὸς ποιητῆς Γκαίτε.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ε. ΚΟΚΚΑΛΗΣ

Τυχὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἰαπίς τῆς Ἀθῆνῆς Ἄθροῦ Βραβεῖου καὶ Βραβεῖου τῶν Εὐσήμων. (1894 φυλλάδ. 8 καὶ 14, σελ. 63 καὶ 109.)

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

[Χάριν τῶν νέων συνδρομητῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ἤθελαν ἀπὸ τοῦδε νὰ λάβωμε μέρος εις τὸν τρέχοντα Διαγωνισμόν Ξεσπαθώματος, ἀναδη- μοσιεύειν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ 500 φυλλάδιον τοῦ 1904, τοῦς Ὅρους καὶ τῆς Ὁδηγίας. Οἱ εἰμποροὶ νὰ ξεσπαθώσωμεν. Ἐχουν ἐμπρός των ἐνέα μῆνας, καὶ εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ εἰμποροὶν νὰ φθάσωμεν καὶ νὰ ὑπερακοιτίσωμε τοὺς ξεσπαθώσαντας ἤδη συναρμοστέας των. Διὰ τοῦτο πρὸς ἑμὰς στέλλω σήμεραν ἀπὸ μίαν Ἀγγέλταν, εἶμαι δὲ πρόθυμος νὰ στει- λω καὶ ἄλλας εἰς ὅποιον μου ζητήσῃ.]

Α'.—Ο Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶ- νε ἐτήσιος. Θα λήξῃ δηλαδὴ τὴν 30 Νοεμβρί- ον 1905, καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἔχουν πώλησιν φυλλάδια τοῦ 27ου ἔτους, ἡ ἐγγράφην νέους συνδρομητὰς ἐ- τησίους, ἑξαμῆνους ἢ τριμῆνους διὰ τὸ 1905. Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμῆνους ἢ τριμῆνους θὰ λογαριάζονται ὡς δια- θέσαντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅ- λω πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφέντας συνδρομη- τὰς μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. (Δηλα- δὴ: ὁ ἐγγράφων ἐτήσιον συνδρομητήν, ὑποτί- θεται ὅτι ἐπώλησε 52 φύλλα, ὁ ἐγγράφων ἐξά- μηνον 26 φύλλα, τριμῆνον 13 φύλλα, δύο συν- δρομητὰς ἐτησίους 104 φύλλα, κτλ.) Ἐπι τῆς βάσει ταύτης τὰ βραβεῖα ἕκαστον ἐξιζῆ:

Βραβεῖον Πρώτης Τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἕκαστον ἐξιζῆ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1905 θὰ ἔχουν διαθέσειν (εἶτε με ἀγοραστὰς, εἶτε με συνδρομη- τὰς, εἶτε καὶ με τὰ δύο) ἀπὸ 530 φύλλα καὶ ἄνω, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογούντα πρὸς ἐτησίαν συνδρομὰς περισσοτέρας τῶν δέκα. Ὅλων τού- των θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διαπλάσιον» ἡ εἰ- κων, ὁ δὲ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θὰ νικῶνται ἢ Κορυφαῖος, καὶ ἡ εἰκὼν του θὰ δη- μοσιευθῇ ἐν τῶ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλύτερον σχῆμα.

εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάθωμε με- ρος καὶ Μικροὺ Σύλλογους ἢ ὁμάδες συνδρομη- τῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργούντων πρὸς ἐγγραφήν συν- δρομητῶν ἢ πώλησιν φύλλων, τότε θὰ νικῶνται ἢ Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων.) Εἰς τοὺς τυχόντας Πρώτης Τάξεως Βραβεῖ- ον, ἐκτὸς τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδοδόμενων, κατ' ἐκλογὴν τοῦ βρα- βευθέντος. Ἡ ἄξια τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσοδὸν τῶν φύλλων, τὰ ὅποια διέθεσεν ἕκαστος. Καὶ ὁ μὲν κορυφαῖος θὰ ὑπο- λογίσθῃ 40 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταυτῆς λεπτὰ 30. (Πα- ραδείγματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, ἀν εἶνε κορυφαῖος, θὰ παραγγείλῃ βιβλία ἄξιαν φράγκων 60 (150x40), ἀν δὲ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, φράγκων 45 (150x30.)

Βραβεῖον Δευτέρας Τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὁ- ποῖοι μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1905 θὰ ἔχουν διαθέσειν (εἶτε με ἀγοραστὰς, εἶτε με συνδρομη- τὰς, εἶτε καὶ με τὰ δύο) ἀπὸ 52 ἕως 520 φύλ- λα, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογούντα πρὸς μίαν ἕως δέκα συνδρομὰς.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθῶν, καὶ θὰ δημοσιευ- θῇ ἡ εἰκὼν των, οἱ εἰκοσιπέντε πρῶτοι κατὰ σειρὰν, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθέσειν τὰ περισ- σότερα. Ἐὰν δὲ συμπίπτῃ, ὁ εἰκοσιπέντε πέμπτος νὰ ἔχη διαθέσει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἓνα ἢ περισσοτέρας ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν καὶ ὅλων τούτων, ὅσοι- δήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τοὺς αὗτους θὰ σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκ- δοδόμενων, με μόνον τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς Τάξεως θὰ ὑπολογίσθῃ 30 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων, οἱ δὲ ἄλλοι λε- πτὰ 25.

Ἐπαινος

Ἐπαινος θὰπονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοι- ποὺς, καὶ θὰ τοῖς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδοδόμενων, ἄξιαν 20 λεπτῶν δι' ἑκάστην δε- κάδα φύλλων.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.—Ἐκτὸς τῶν ἐτησίων συνδρομητῶν, δύ- ναται τις νὰ ἐγγράφῃ καὶ ἑξαμῆνους (ἀντι δρ. 4 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ φρ. χρ. 4,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν,) καὶ συνδρομητὰς τριμῆ- νους (ἀντι δρ. 2,15 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ φρ. 2,40 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.) Πᾶσα παραγγε- λία πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἄλλως δὲν ἐτελεῖται.

2.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφῃ τις συνδρομητὰς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἕκαστος τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, ἄνευ ἀ- ναβολῆς, χωρὶς δηλαδὴ νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγρά- ψῃ καὶ ἄλλους διὰ νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

3.—Ἐγγραφή νέου συνδρομητοῦ διὰ νὰ λο- γαριασθῇ ὡς ξεσπαθώμα, πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχη ἤδη πληρωσῇ τὴν συνδρομὴν του διὰ τὸ ἴδιον έτος.

4.—Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν Ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπαθώμα. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς Ξε- σπαθώμα τοῦ ἐμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συν- δρομητοῦ καὶ ἡ ἀνανέωσις τριμῆνου ἢ ἑξαμῆ- νου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος ὑπ' αὐτοῦ εἶτε ὑπὸ ἄλλου. (Ἡ ἀπ' εὐθείας ἀνανέωσις τῶν τριμῆνων καὶ ἑξαμῆνων δὲν λο- γαριάζεται εἰς τὸ Ξεσπαθώμα.)

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΩΣ

1.—Πράκτωρ τῆς Διαπλάσεως δύναται νὰ γίνῃ πᾶς συνδρομητῆς, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλάδιων, ἥτοι εὐρίσκων ἀγοραστὰς. 2.—Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται λεπτὰ ἡ φρ. 0,15. Τὰ δὲ διπλᾶ φύλλα λεπτὰ ἡ φρ. 0,30.

3.—Τὰ φύλλα στέλλονται πρὸς τοὺς Πρά- κτωρας, οἱ ὅποιοι φροντίζουν νὰ τα παραδίδωμεν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς των, νὰ εἰσπράττωμεν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μὴ το στέλλωμεν. Φύλλον ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστὴν δὲν στέλλεται.

4.—Ὁ ἀγοραστὴς οὐδὲν δικαιώμα χάρει. Διὰ νάποκτησῃ δικαιώμα συνδρομητοῦ (νὰ λαμ- βάνῃ δηλ. μέρος εις τὴν Ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, νὰ τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ἀπ' εὐθείας εἰς τὸνομὸν του με ἔντυπον ταμνίαν κτλ.) πρέπει νὰ προπληρῶσῃ μίαν τρι- μῆνον τουλάχιστον συνδρομήν. Ἄλλ' ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ καὶ ψευδώνυμον, τότε πρέπει νὰ προ- καταβάλῃ καὶ 1 φράγκον δι' ἕν έτος, ὡς ἐκα- νονίσθη πρὸ πολλοῦ διὰ πάντας τοὺς συνδρομη- τὰς ἀνεξαιρέτως.

5.—Χάριν ευκολίας πιστώνω τοὺς Πράκτω- ρας ἐπὶ ἓνα μῆνα. Ἄλλ' ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς δὲν μου στείλωμεν τὸ ἀντίτιμον των φυλ- λαδίων τὰ ὅποια ἐζήτησαν διὰ τοὺς ἀγοραστὰς των, πάλιν τὴν παρατέρω ἀποστολήν, καὶ οὕτε τοὺς συμπεριλαμβάνομεν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἐξοφλήσωμεν τὸ χρέος των.—μὲ τὸ δικαιώ- μα νὰ δημοσιεύσω καὶ τὰ ὄνόματά των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τὸ Ἐυφρόδον Προσωπεῖον, μόλις ἀναρρώσων: — Τελοσπάντων! Ὁ γιατρός μου ἐπέτρεψε νὰ πίνω λίγο ζουμί κάθε μεσημέρι...

Καὶ ὁ Κορυφαῖος ἐπαίνους, διακόντων: — Καὶ ποτε σοῦ εἶπε νὰ το πίνης; πρὸ ἡ μετὰ τὸ φαγητόν; Ἐστὶ δὲ τὸ Ἀμμήτου Ἰελοτοποῦ.

Ὁ Χρυσὸς Κάλυξ ἐτίμωμεν νὰ πῆ ἡ μύρα ἐν μεγάλῳ ποτήρι. Ἡ μαμά του τοῦ ἔβαλε καὶ τὴν ἡπίς.

— Ἄς εἶνε ὅμως, τοῦ λέγει, σὺ ἔπρεπε νὰ πῆς ἐν ποτήρι τοῦ κρασιοῦ.

Καὶ ὁ Χρυσὸς Κάλυξ: — Τώρα βόλε μου καὶ ἐς αὐτό! Ἐστὶ δὲ τὸ Ρόδου τῆς Ἀνατολῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ὡς βλέπετε εἰς τὴν α' σελίδα, σήμεραν προ- κηρύττω Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν διηγήματος. Πρόκειται δηλαδὴ νὰ γραφῇ τὸ φαιδρόν, τὸ ἄ- στέιον καὶ κάπως φανταστικὸν διήγημα, τὸ ὅποῖον διηγῶνται ἀφώνως αἱ παρατιθέμεναι ἐξ εἰκόνες. Τοὺς ὅρους τοὺς γνωρίζετε: Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν εἰμποροὶν νὰ λάβωμε μέρος ὅλοι οἱ συνδρομη- τὰς, καὶ ἀπὸ τὰ ἀδελφία των μόνον ὅσα ἔχουν ψευδώνυμον. Τὸ διήγημα πρέπει νὰ εἶνε γραμ- μένον καθαρά, εἰς χωριστὸν φύλλον χαρτί, ὄχι δηλαδὴ μαζί με τὴν ἐπιστολήν ἢ με τίποτε ἄλλο,—καὶ νὰ εἶνε ὑπογεγραμμένον μετ' ὄνομα καὶ μετ' ἡμερομηνίαν τοῦ διαγωνιζομένου. Καλὴ ἐπιτυχία!

† Ἑλένη Καίρη. — Ὀλιβερώτατον ἀγ- γελμα! Ἡ ἀγαπητὴ καὶ φίλη Ἑλένη Καίρη, ἡ γνωστοτάτη εἰς τὸν κύκλον μας μετ' ὃ ψευ- δώνυμον Ἰουλιανὴν Βραδίαν, δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον! Ἡ κυρία Ευαν- θία Καίρη, θεὸα καὶ θετὴ μητέρα τῆς, τὴν ὁ- ποίαν συλλυπούμαι γκαρδίως, μοῦ ἀναγγέλλει σήμεραν τὸν ὄσοφ πρόρον καὶ σκληρὸν αὐτὸν θάνατον, καὶ με παρακαλεῖ τὸ φύλλον, τὸ ὅποι- ον θὰ ἐλάμβανεν ἡ δυστυχὴ Ἰουλιανὴν Βρα- δία μέχρι τέλους τοῦ έτους, ἐνὰ το στέλλω εἰς πτωχὸν τι κοράσιον, τὸ ὅποῖον νὰ φέρῃ τὸ γλυκὺ ὄνομα Ἑλένη. Ἐξετέλεσα μετ' ἄχρυ- σμένα μᾶτια τὴν εὐσεβῆ καὶ τρυφερὰν αὐτὴν παραγγελίαν.

Ἄ! Μαγευμένη Ἀκροθάλασσά! Διὰ νὰ βραβευθῇ κανεὶς, πρῶτον καὶ κύριον χρειάζεται νὰ ἔχῃ ὑπομονήν. Δηλαδὴ νὰ μὴ ἀνυπόμονῃ ἕως νὰ δημοσιευθῶν τ' ἄποτελέσματα ἐνὸς Διαγωνισμοῦ, καὶ προπάντων νὰ μὴ χάνῃ τὴν ὑπομονήν του βταν βλέπῃ ὅτι εἰς τὸν Διαγωνι- σμὸν αὐτὸν δὲν ἔβραβεύθη. — Αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχές. Καὶ εἰδῶ ὑπο- μονή!

Ἀπὸ τὴν Χίον, χωρὶς ὄνομα χωρὶς ψευδώνυ- μον, ποῖος ἐστὶτε καὶ τὰς λύσεις τοῦ δου φυλλάδιου; Κόπος καὶ ἔξοδα χιμένα, ἀφοῦ δὲν εἶμαι μάντις! Καὶ πάλιν, Μεγάλη Ἑλλάς [EE], σ' εὐχαρι- στῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις καὶ τὰς ἐνεργείας. Ἐδώσα εἰς τὸν Ἀναγιαν τὴν φωτογραφίαν τοῦ κ. Ματμουδάου Δ. Φ., ὁ ὅποιος τὴν ἔδειξεν εἰς τὴν Κυρὰ-Μάρβα καὶ ἐπέλασαν πολὺ.—Τὰ φυλλάδια τῶν νέων ἀγοραστῶν ἐστάλησαν.

Ἡμεῖς δὲν χάνομεν τόσον εὐκολα τὸ θάρ- ρος μας, διότι μᾶς ἐμφυζόνομε ἡ ἰδέα ὅτι προ- σπαθοῦμεν ὑπερ τῆς ἀγαπητῆς μας Διαπλάσεως. Αὐτὰ τὰ ὄραϊά μου γράφει ἡ Ἀγγὴ τῶν Ἑλ- λίδων, ἡ ὅποια μετὰ τὰς φίλας τῆς προσπαθεῖ ὁ- λονὲν νὰ ξεσπαθώσῃ. Καὶ θὰ το κατορθώσῃ, νὰ το ἰδῆτε! — Ἐστὶτε τὰ τετράδια πού μου ἐζήτησε.

Ἄ! τὴν χαριτωμένον τὸ ἐπισκεπτήριον τῆς καλῆς μου Ἐσθῆς Ἐσπέρας [E], μετ' ὃ ψευ- δώνυμον τῆς τυπωμένον ἐπάνω! Ἀλλὰ καὶ τί ὄραϊα, γεμάτη ἀγάπην ἢ ἐπιστολή τῆς! — Ἐλαβε τὸ Σῆμα, πού τὸ ἐπερίμενε μετ' ὄσον ἀ- νυπομονησίαν!

Τὸ περιοδικόν, τὸ ὅποῖον ἀναφέρει, Σενι- τευμένε Ναύτη, εἶνε μεν κατὰ 1 φρ. εὐθνό- τερον, ἀλλὰ ἐκδίδεται δις τοῦ μηνὸς, εἰς 16 σελίδας μικρὰς καὶ σχετικῶς ἀραιὰ τυπωμένας, πού κάμνομεν 8 ἢ 9 ἔστω 10 σάν τῆς Διαπλάσεως. Ὡστε ἔρχεται πολὺ ἀκριβώτερα. Τὸ γαλλικὸν μὴ τὸ λογαριάζω! Τὰ γαλλικὰ περιοδικὰ ἀριθ- μῶν τοὺς συνδρομητὰς των κατὰ ἑκατοντάδας... χιλιάδων! — Ἐλπίζω ὅτι ἔγινες καλὰ.

Ἐξόχως ὄραϊα ἡ ἐπιστολή σου, Ἀκακία [5E]. Ἡ Σαρακοστή ἐν συγκρίσει μετ' ἡν Ἄ- ποκορήν, ἢ Ἄνοιξις, τὰ χελιδνία, ἡ παραδό- σις διὰ τὴν χελιδνοφωλίαν, — ὅλα μοῦ ἤρσαν ὑπερβολικὰ. Ἡ το ἀπλανασις ἡ ἀναγνωσις τῆς ποικίλης καὶ χαριτωμένης αὐτῆς ἐπιστολῆς. Ἐγχε!

Σοῦ ἔστειλα τοὺς δύο τόμους τῶν Ἐπιγυ- μμάτων τοῦ κ. Φαίδωνος, Συμνεφάδης Ἡμέ- ρα [EE], καὶ ἐλπίζω ὅτι με αὐτοὺς θὰ δια- σκεδάσῃς καλὰ τῶρα τὴν Σαρακοστήν, ὅτε ἐ- παναλαμβάνεις τὸν διάβασμα «τὸ ὅποῖον εἶχες ἀφίση ὀλίγον μετὰ διασκεδάσεις καὶ τὰς φα- σαρίας τῶν Ἀπὸκρυφῶν.» Ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ἤρσε πολὺ σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰ κολακευτικῶ- τᾶτά σου γράφεις.

Ἴδου τὸ προσερίον τοῦ νέου πειραϊκοῦ Συλ- λόγου «Μαθητικῶς Νεολαία»: Πρόεδρος τὸ Ἐ- υφρόδον Προσωπεῖον, ἀντιπρόεδρος ὁ Ἀμμή- τος Γελοτοποῖς, ταμίας ὁ Αἰλιος Ἀριστέι- δης, γραμματεὺς ὁ Προμηθεὺς Δεσμώτης καὶ σύμβουλος ἡ Πτωχική Καλύβη. — Καὶ εἰς ἀ- νώτερα!

Ἰνῶν τοῦ Ζεφύρου, σοῦ ἔστειλα τὸν τόμον, ὁ ὅποιος περιέχει τὸ ἐξοχον μυθιστόρημα «Ἐν Οἰκογενείᾳ». Πῶς σου ἐφάνη; δὲν σ' ἐβοήθη- σε πολὺ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν; Γράψε μου γρή- γορα διὰ νὰ μάθω ὅτι ἔγινες καλὰ.

Καὶ πάλιν δὲν ἔχω ἀρκετὸν ὅσον δι' Ἀλληλο- γραφίαν. Καὶ ἀναγκάζομαι νὰναφέρω ἀπλῶς, διὰ τὰ ἔβουμα, ὄσους μοῦ ἐγράφαν ὄραϊα ἐπιστο- λὰς αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα: Χειμῶνανθον [EE], Διακρηθείσα Ἀρσενικῆς [EEE], Παιδικὴ Χα- ρὰ [6E], Παρισίους Ἀριστοκράτης [E], Χρυ- σοῦς Αἰὼν [EEE], Φουρνέλλο [EE], Διέφα- λὰ Ἀέτος [EEE], Ἀμμήτος Γελοτοποῖς [EE], Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς [EEEE] καὶ Ὡχρὸν Ἀμύραντον [EE]. Αὐτὴν τὴν στιγμήν πληροφοροῦμαι ὅτι καὶ ἐν Σύρω ἰδρύθη Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τοῦ περι-

οδικοῦ μας. Πρόεδρος ὁ Στυλιανὸς Θεολογίτης, ἀντιπρόεδρος ὁ Γεώργιος Ἀθανασούλιας καὶ Ἀντώνιος Δελαγραμμάτικας, Γραμματεὺς ὁ Π. Καμπαλῆ καὶ Ταμίας ὁ Νικ. Οἰκονομο- πολιοῦς.—Τὸς ευχαριστῶ ὅλους θερμῶς, καὶ εὐχομαι ὁ Σύλλογός των νὰ διαπρήσῃ μετὰ τῶν πρώτων.

Σὰς υπενθυμίζω τὸν κατάλογον τῶν οἰκογε- νειῶν, τὸν ὅποιον ὅσες ἐζήτησα εἰς τὸ προηγου- μενον φύλλον. Θὰ με ὑποχρέωσῃ ὅποιος μοῦ στείλῃ.

Ο ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ ΠΝΕΕ ΤΑ ΛΟΙΘΙΑ

13 Μαρτίου. — Σήμερον αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, κατὰ τὸ ὅποῖον ὁ διάσημος Ἰουλιὸς Βέρν, ὁ τῶσον ἀγαπητὸς καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Δια- πλάσεως, πνέει τὰ λούθηα. Ὁ παγκοσμίου φῆ- μης Γάλλος μυθιστοριογράφος ἀποθνήσκει ἐτὴς ἡλικίαν 77 ἐτῶν (ἐγεννήθη ἐν Νάντη τὴν 8 Φεβρουαρίου 1828.) Ἐκτενὴς βιογραφία μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ ἐδημοσιευθῆ εἰς τὸ 41 φυλ- λάδιον τοῦ 1903. Προσεχῶς θὰ γράψῃ περὶ τοῦ Ἰουλιου Βέρν ὁ κ. Φαίδων.

Τελευταία ὠρα.—Ὁ Ἰούλιος Βέρν ἀπέ- θανε.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δεχο- μαι μετὰ χαρὰς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τοὺς νέους μου φίλους: Ἀ- ροχρ (Κ. Κ. Β. ἀπὸ τὰ Π. Πνεύματα πού μου ἔστειλες, κάποιος θὰ δημοσιευθῇ γράφῃ μου συ- χνὰ) Λοῦθα Βέλιγκτον (Δ. Κ. ἔστειλα ἐπι- στολήν σου διὰ τὸν σου λεῖψὸν τὸ θάρρος καὶ εἰς ἄλ- λην

